

I LOVE YOU
VANILLA

Don't touch my
Television
Kufone

MILUTU

Vladivojna La Chia
BOX

foto: Helen Cris (Brooklyn USA)

Vladivojniny obrazy, box a zpěv

Jak tyto, v titulu zdánlivě odlišné pojmy jdou dohromady? Kdybych nehrál tenis a nemaloval, možná bych tomuto spojení také hned neporozuměl. Ovšem u Vladivojny to jde velmi dobře dohromady! Společnými body jsou totiž energie, spontaneita a improvizace. Všechny jsou totiž zapotřebí v každé z těchto „disciplín“, pokud mají mít upřímný a razantní výraz.

Vladivojnu znám z dob, kdy byla studentkou střední výtvarné školy. V té době byl již její hlasový projev silou hoden carského důstojníka. O energii ani nemluvě, tou dokázala zaplnit celou „Stodolní“. Tehdy jsem si říkal, že by měla svou přednost, tedy energii, pustit uváženým a lehce kontrolovaným směrem. Po pár letech jsem zjistil, že zpívá, vystupuje s kapelou Banana a vydává CDéčka. Měl jsem z toho radost, že uchopila svůj „dar“ za správný konec. Navíc v té době již byla studentkou ostravské Vysoké školy výtvarných umění u doc. Petra Lysáčka, kde se zabývala převážně kresbou, malbou a drobnými instalacemi. Blíže jsem se mohl seznámit s jejími pracemi až při psaní oponentského posudku k diplomové práci, o který mě požádala. Vladivojna zakončila školu v roce 2007 obrazy, kde můžeme vyčíst dvě polohy, lyrickou abstrakci i figurální tvorbu. Ty figurální se mi zdály výraznější, jednak pro svou agresivnější barevnost a také pro svou osobitější výpověď.

Vladivojna stále hodně kreslí, čímž snadněji i přímo může projevit svou spontánnost a ideu. Její technicky kombinované kresby jsou převážně figurální. Tak vzniká celá řada vizuálně ojedinělých příběhů, s kterými se setkáme i na internetových stránkách v podobě komiksů. Právě proto asi navazuje svou novou sérií obrazů na tvorbu s konkrétními prvky, kde postavy, portréty, zvířata i čerti jsou stylizováni, deformováni, dekorováni a svérázně probarveni. A proč si zvolila téma obrazů „Box“? Když si promítneme její dosavadní umělecké počínání a charakterové založení osobnosti, je to víc než logické. Energie, improvizace, hravost, žena v kontrastu síly, koncerty, exhibice, komiks a box... Vladivojna totiž mimo jiné navštěvovala kurzy kondičního boxu, kde poznala, co tento tvrdý sport obnáší a kolik je zapotřebí vydat energie při tzv. „kubánském“ tréninku. Abychom ale nezůstali pouze u sportu, box v uvozovkách se promítá i v životě lidského počínání... to jsou zase ty příběhy a komiksově situace. Její malířská série je až pastelově odlehčená, nepůsobí násilně ani agresivně. Tak jako i v životě, místy zde kontrastují tmavá plátna. Do barev vmíchává třpytky a tím upozorňuje na velké SHOW, jako je třeba zápas

boxu o mistra světa v supertěžké váze v Cesar's Palace v Las Vegas nebo show konfrontujících se lidí v supermarketu či přímo Vladivojninu koncertní show.

Zdá se, že Vladivojna La Chia se v cyklu obrazů BOX našla...

Roman Franta, III. 2009

foto: František Řezníček

Vladivojna's Paintings, Boxing, and Singing

How do the above things go together? If I did not play tennis and paint, I probably wouldn't understand this combination straight away either. But with Vladivojna this all goes together just great! Energy, spontaneity, and improvisation are the connecting points. They all are necessary for each of these "disciplines" to have an honest and sharp expression.

I have known Vladivojna since she studied a secondary fine arts school. Already back then, her voice had the strength of a tsarist officer. Not to mention the energy with which she could fill the entire "Stodolní" Street (a famous Ostrava street full of bars and clubs). I thought to myself then that she should release her main advantage – energy - in a well-judged and slightly controlled direction. A few years later, I found out she was performing with the band Banana, and releasing CDs. I felt happy she had managed to make the best out of her "gift". Moreover, at that time she was already a student of Petr Lysáček at the Ostrava Academy of Fine Arts, where she focused on drawing, painting, and small installations. I had the opportunity to get to know her work better only when, upon her request, I wrote a report on her thesis as an external examiner. Vladivojna graduated in 2007 with paintings where two positions show – the lyrical abstraction and the figural works. I thought the figural ones were more distinctive, thanks to more aggressive colours and stronger personal expression.

Vladivojna still draws a lot, which helps her to manifest her spontaneity and idea. Her technically combined drawings are predominantly figural. Thus a large number of visually unique stories are created and made into cartoons available on the Internet. And perhaps that is why she has developed the work with concrete elements into a new series of paintings where figures, portraits, animals, and devils are stylized, deformed, decorated, and peculiarly coloured. And why did she choose the topic of "Boxing" for her paintings? Considering her art activities as yet and the temperament of her personality, it is more than logical. Energy, improvisation, playfulness, woman in contrast with strength, concerts, exhibitions, cartoon, and boxing... Among others, Vladivojna used to practise boxing, where she learned what this tough sport is about and how much energy the "Cuban" training requires. Not to linger too much on sports only, bracketed boxing is mirrored also in the human life...these are again the stories and cartoon situations. Her pa

inting series is almost pastel-light; it does not feel violent or aggressive. Just like in life, also here now and then dark canvases appear to set a contrast. She mixes glitters into the colours, drawing attention to the great SHOW such as a boxing match of the world championship in super heavy weight held at the Caesar's Palace in Las Vegas or a show of people arguing in a supermarket, or Vladivojna's own concert show. It seems that Vladivojna La Chia has found herself in the BOXING cycle of painting...

Roman Franta, III. 2009

foto: František Řezníček

Je pořád co hledat

(rozhovor Petra Pivody s Vladivojnou La Chia)

Jste úspěšnou protagonistkou hudební scény a málokdo o Vás ví, že jste také malířkou. Jak vlastně začala Vaše malířská dráha?

Ta začala víceméně na vysoké škole. Do té doby mě spíše zajímala kresba, grafika, komiks a performance. Nosila jsem všude blok a kreslila si, hlavně ve vyučování. Celou základní školu jsem přemýšlela o studiu grafiky a když jsem začala grafiku studovat, zamilovala jsem se do akčního a konceptuálního umění. Toužila jsem studovat intermedia a když jsem konečně začala intermedia studovat, hned v prvním ročníku mě pobláznila malba a té jsem věrná pořád. Vedle toho ale také neustále hodně kreslím a dělám komiksy a samozřejmě booklety, plakáty, atd...

Co ve Vaší činnosti převažuje? Hudba nebo malířství?

Nic v podstatě nepřevažuje. Miluji hudbu, miluji malbu. Oboje mě naplňuje a posouvá. Většinou jdu ráno do ateliéru, kde zůstávám tak do tří až čtyř a pak se vracím domů, kde mám své studio a tam skládám zase hudbu.

Proč jste nazvala ostravskou výstavu svých obrazů „BOX“?

Protože ty obrazy mají jednu společnou linku - není však tak úplně zřejmá, ale je to právě box. Hledala jsem motiv, který onu sérii propojí a tou se stala nafouklá boxerská rukavice nebo monokl. Monokly ráda maluji a kreslím vlastně od malička, protože mám ráda jeho barvy a proměnlivost a nafouklá boxerská rukavice je pro mne symbol roztomilé síly. Beru to hodně s nadsázkou. Když jsme s kamarádkou navštívily box, nebylo to proto, abychom se mlátily v ringu, ale abychom se fyzicky uklidnily a na zápasech vykřikovaly podpůrná i záškodnická hesla a mohly se tak vrátit do puberty.

Kde hledáte inspiraci pro svou výtvarnou práci?

Hodně improvizuji a ráda nechávám otevřené dveře jak fantazii tak momentálním náladám. Nerada si věci do detailu představuji či navrhuji, protože pak o ně ztrácím zájem. Líbí se mi když se přímo před mýma očima obrazy vyvíjejí a žijou vlastním životem, který nemusí být lehce uchopitelný. Mám ráda, když je v mých obrazech energie a atmosféra. Nepotřebuji prvoplánově provokovat, zároveň se však nerada nechávám svažovat zažitými pravidly. Maluju, protože mě to dělá šťastnou.

Jaká jsou Vaše hlavní současná výtvarná témata?

Box plný típity a monoklů, citlivé hermafroditní ženy a křehká akční hrdinka, která se ztrácí mezi mrakodrapy, kaktusy a fialovým oceánem. Také bych moc ráda ilustrovala nějakou pěknou knihu.

V jakém stylu se Vy jako umělkyně vidíte?

Nejsem typ rozervaného umělce bagatelizujícího vše pěkné či populární. Jsem docela vyrovnaná žena, kterou baví malovat a dělat hudbu, aniž bych v ní musela hledat odpovědi na nějaké hluboké filozofické otázky. Jsem hodně proměnlivá. Ráda maluji abstraktní krajiny jako v sérii „zimních stříbrných krajín“, které byly velmi náladové. Nebo monotonní obrazy, ve kterých se toho ani moc neděje a které byly spíš uklidňující. Ale nejlépe se cítím mezi výraznými barvami.

Kterého ze současných českých nebo i zahraničních malířů si nejvíce vážíte a proč?

Těch umělců je samozřejmě více. Mám moc ráda obrazy třeba od Vladimíra Skrepla, Petra Pastrňáka nebo Jakuba Špaňhela.... Jsou to všechno samozřejmě naši prvotní malíři, ale jsou prostě úžasní. Špaňhelova série Baroko, kterou dělal jako svou diplomovou práci, mě velmi uchvátila svou silou a energií stejně jako Pastrňákova série lesů, která má krásnou atmosféru, či Skreplový ženy, které jsou morbidní a zároveň velmi milé. Nesmím opomenout ani Petra Písaříka nebo Jirku Dokoupila. Líbí se mi také Surůvkovy obrazy nebo obrazy Aleše Hudečka a Katariny Szanyi. A ze zahraničních malířů mám ráda třeba obrazy od australského malíře Stephena Bushe.

Jste dobrá kreslířka. Prozradte něco o svých záměrech v oblasti kreslené tvorby.

Kreslím už od dětství jako většina umělců. Připravuji kreslenou knihu komiksů a skladuji okolo 300 kreseb, které pořád doplňuji o další.

Jaká výstava či akce Vás v poslední době zaujala?

Moc se mi líbila výstava současných mladých slovenských malířů ve Špálově galerii v Praze. Byly tam povětšinou abstraktní obrazy, ale líbily se mi svou barevností, lehkostí a velikostí.

Co si myslíte o současné výtvarné scéně a reakci veřejnosti na umění?

Myslím si, že se brzy vrátí romantická doba, krajinářství a cudně křehké nahotinky a také se na ni těším. Už tu bylo totiž v podstatě všechno.

Jak krutý akademismus, hlásající spojení hluboké estetiky s duchovnem, tak stejně tak krutý antiakademismus, který zase odsoudil všechno estetické a snažil se vyzkoušet, co všechno je ochotna společnost i svrchovaná kritika vstřebat. Mě ten umělecký vývoj docela baví. Když jsem byla před dvěma lety v New Yorku, tak jsem si jako jeden z aktuálních uměleckých proudů zaznamenala vlnu nového neodadaismu a street artu. Ani jedno z toho mě příliš neoslovilo, ale u nás to začíná být hlavně mezi mladými umělci velmi populární. V zásadě si ale myslím, že vývoj je veselý a je pořád co hledat.

There is always something to search for

(Petr Pivoda interviews Vladivojna La Chia)

You are a successful music performer but hardly anyone knows you also paint. How did your painting career start?

Well, it started more or less at the college. Until then I had been interested in drawing, graphic art, cartoon, and performance art. I would carry a sketch pad everywhere I went and draw mainly during the lectures. All the time I was at the elementary school I contemplated studying graphic art and when I did start studying graphic art, I fell in love with the action and conceptual art. Then I longed to study intermedia and when I finally started studying intermedia, I became infatuated with painting in the first year and have stuck with it ever since. Apart from this I still draw a lot, create cartoons, and of course booklets, posters, etc.

What is prevalent? Music or painting?

Neither basically. I love music, I love painting. Both fulfil me and help me develop. Usually I go to the art studio in the morning and stay there till about three or four in the afternoon and then I come back home where I have my own music studio and compose music.

Why did you call the exhibition of your paintings held in Ostrava "BOXING"?

Because these paintings share one line – it is not so obvious but it is boxing. I was searching for a motif to link the series and I found it in an inflated boxing glove or a black eye. I have always liked to paint and draw a black eye because I like its colours and variability, and the inflated boxing glove for me symbolizes a cute strength. I do not take things so seriously. I used to go boxing with a friend to a gym but we did not do it to fight in the ring but to calm down physically, and to shout encouraging as well as countering rallying cries – we were teenagers again!

What is the source of inspiration for your works of art?

I improvise a lot and I like to leave the door open for both imagination and the momentary mood. I don't like imagining or designing things in detail - then I lose interest. I like the way the paintings develop before my eyes, living their own life that may not be easy to grasp. I like it when my paintings are full of energy and atmosphere. I do not need to provoke just for provoking itself but at the same time I do not like being tied by established rules. I paint because it makes me happy.

What are currently your main art themes?

Boxing full of glitter and black eyes, sensitive hermaphrodite women, and a fragile action female hero, vanishing among

skyscrapers, cactuses, and a violet ocean. In addition, I would love to illustrate a nice book.

In what kind of style do you as an artist see yourself?

I am not a torn artist trivializing all which is beautiful or popular. I am quite a balanced woman interested in painting and making music. I do not have the need to search for answers to some deep philosophical questions in art. I do not stay the same. I like to paint abstract landscapes, like in the series of "winter silver landscapes", where the moods differed greatly. Or monotonous paintings with not much going on, a kind of soothing paintings. But I feel best with striking colours.

Which of the current Czech or foreign painters do you respect most and why?

There is not just one name of course. For instance, I really like paintings by Vladimír Skrepl, Petr Pastrňák, or Jakub Špaňhel, etc. These are of course our first-class painters but they are just amazing. Špaňhel's series The Baroque, his thesis, captivated me for its power and energy, just like Pastrňák's series of woods with its beautiful atmosphere, or Skrepl's women, who are morbid and endearing at the same time. And I must not forget Petr Písařík or Jirka Dokoupil. I am also fond of the paintings by Surůvka, Aleš Hudeček, and Katarina Szanyi. As to the foreign painters, I like the paintings by the Australian painter Stephen Bush.

You are a very good drawer. Tell us something about your plans concerning drawing.

I have been drawing since I was a child, like most artists. Currently, I am preparing a book of cartoons and I have about 300 drawings stored and keep making new ones.

What exhibition or event has aroused your interest recently?

I really liked the exhibition of contemporary young Slovak painters held in the Špála Gallery in Prague. There were usually abstract paintings but I liked their colourfulness, lightness, and size.

What is your opinion of the contemporary art scene and the response of the public to art?

I think that Romanticism, landscape painting, and chaste fragile nudes will be back soon and I am looking forward to it. The thing is that everything has been done before. Both the cruel academism promoting the merge of the deep aesthetics with the spiritual and the equally cruel anti-academism denouncing all aestheticism and attempting to try out what all the society and the sovereign criticism can take in. I quite like the artistic development. When in New York two years ago, I noticed that a wave of new Neo-Dada and Street Art represented one of the current art movements. I am not much into either of them but they are becoming now very popular in the Czech Republic mainly among young artists. Nevertheless, on the whole I think that development is fun and there is always something to search for.

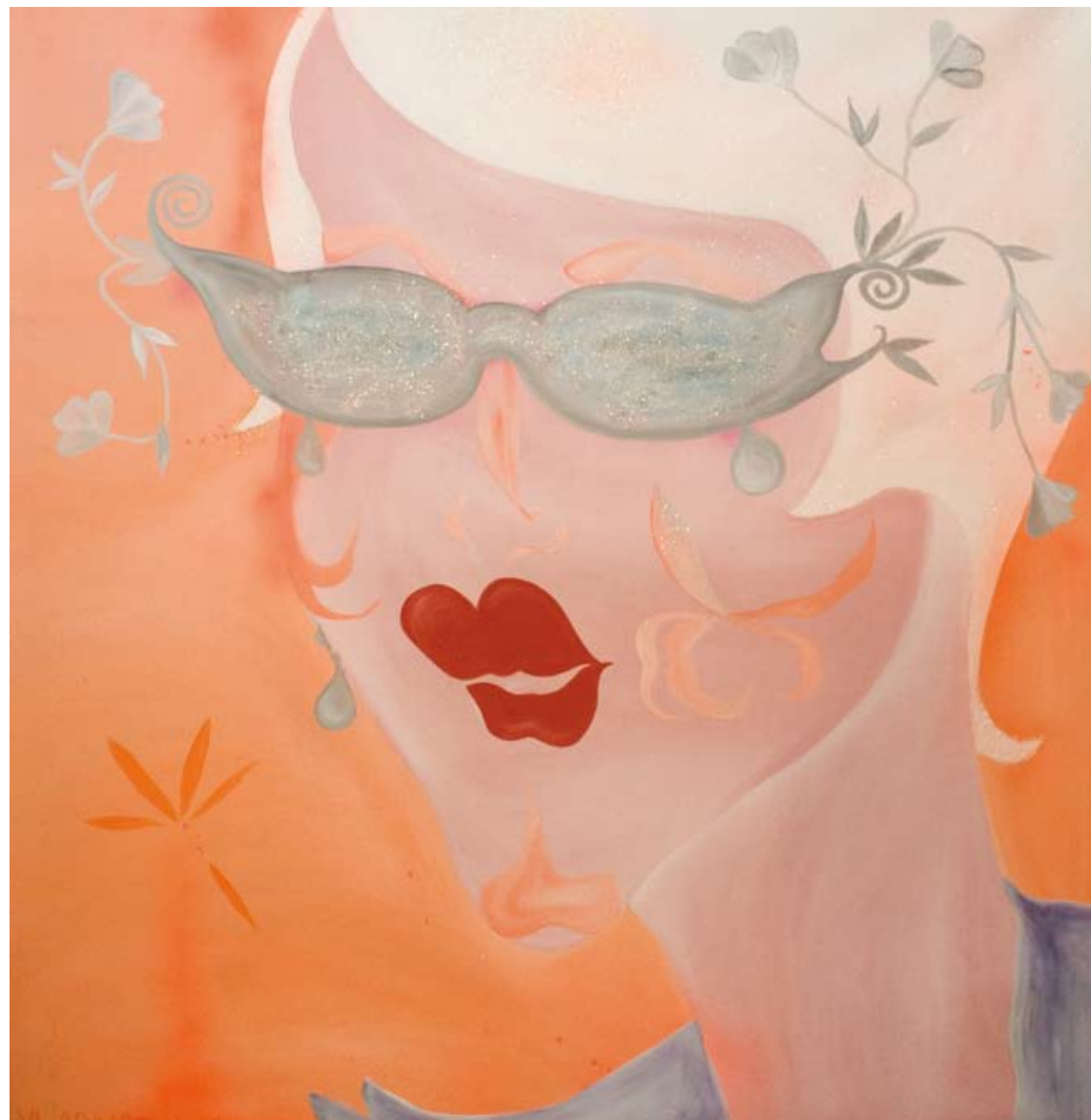
Květináč
140x130 cm, olej, 2008

Dívka s modrým slonem
140x130 cm, olej, 2009

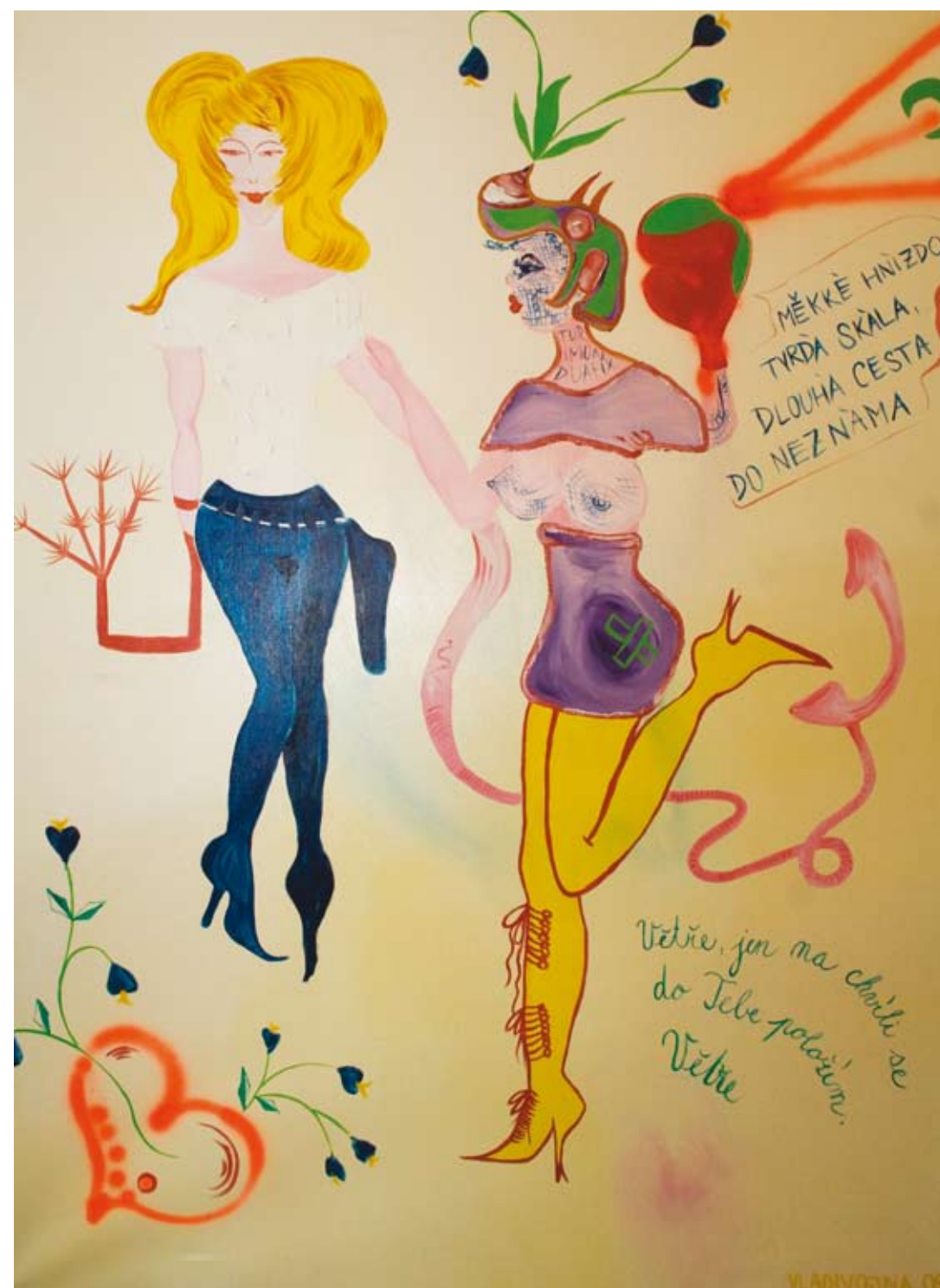
Upírka
140x130 cm, olej, 2009

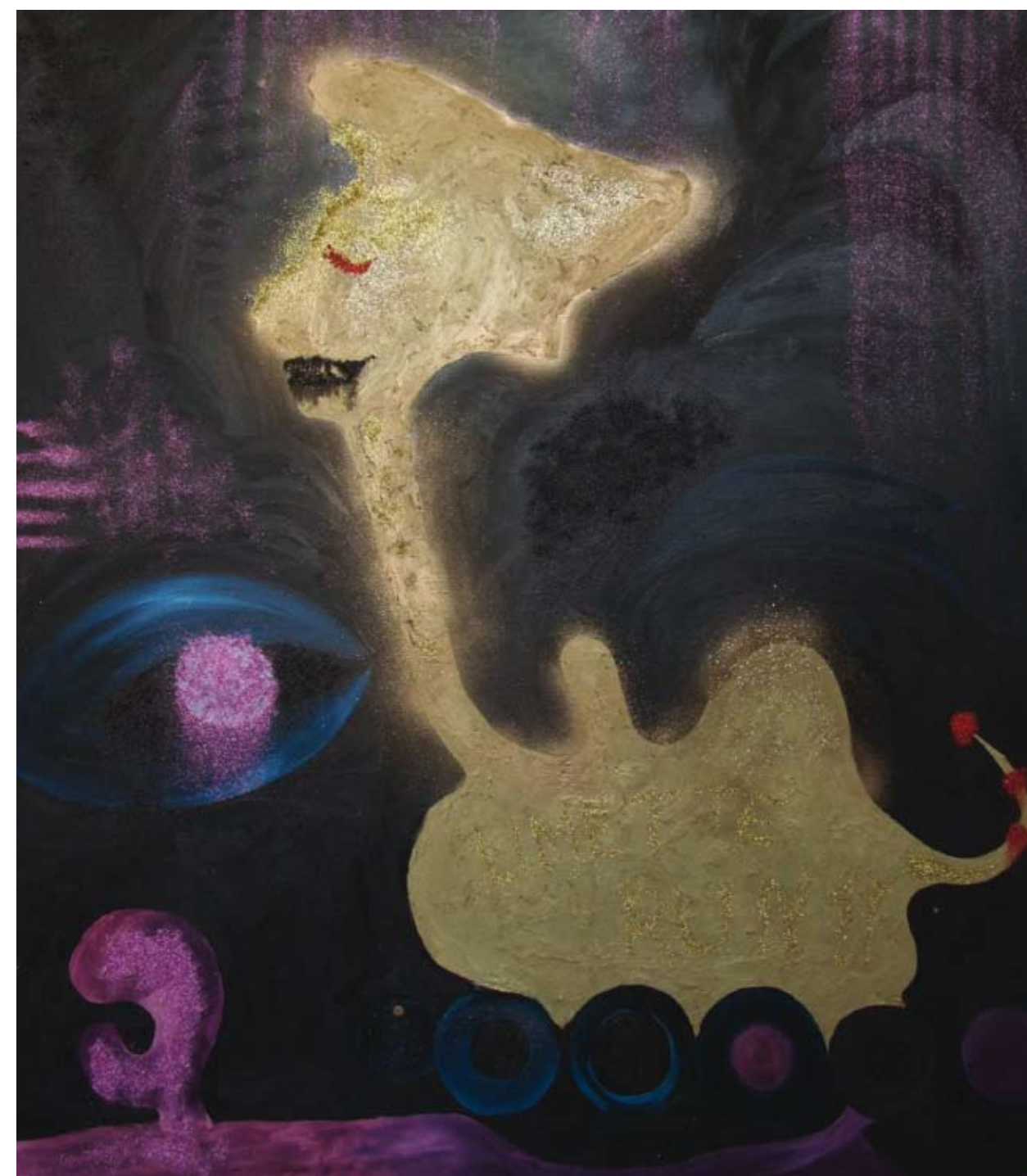
Dívka s plačícími brýlemi
140x130 cm, olej, 2009

Balzaněv
160x140 cm, olej, 2008

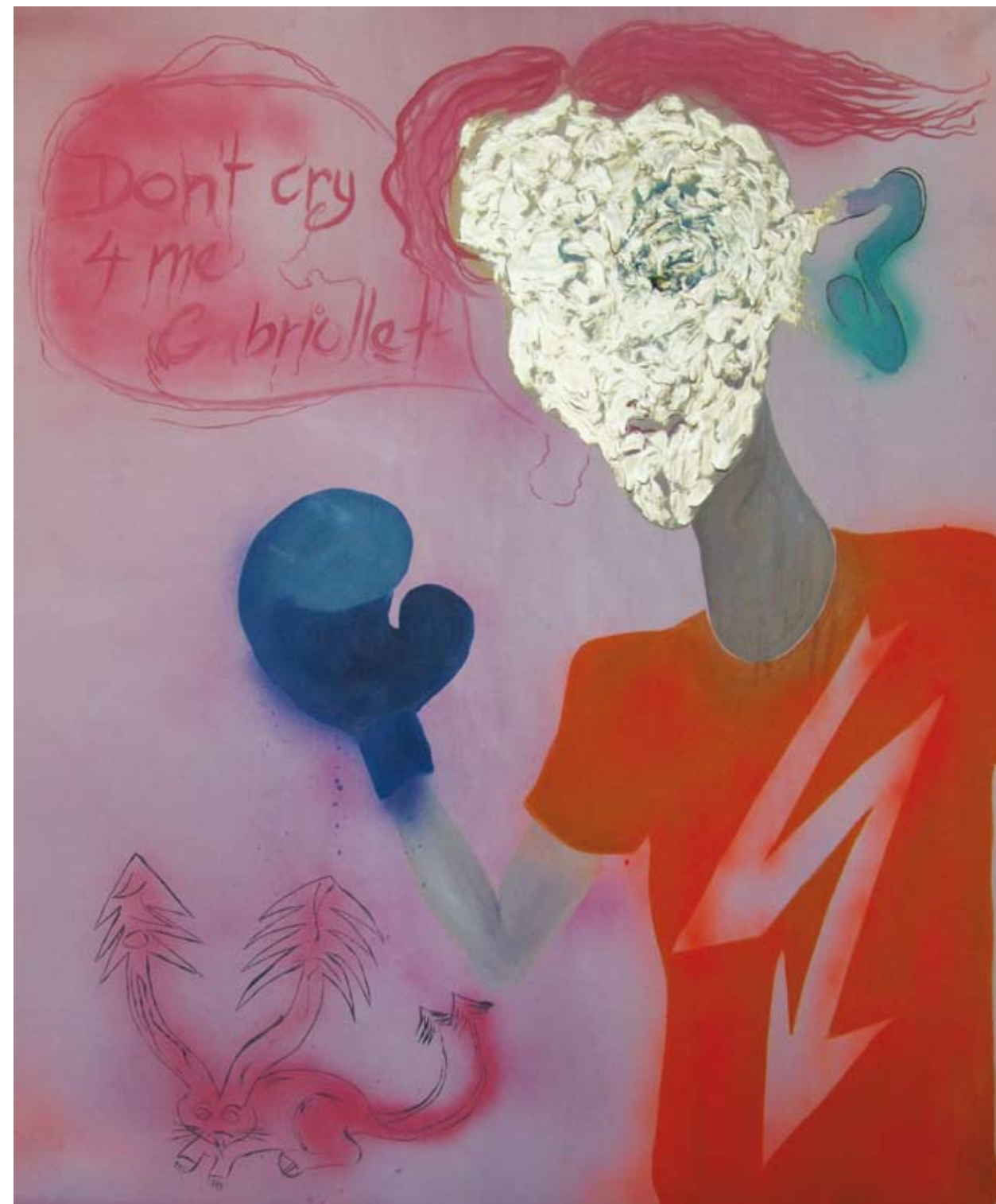
Kamarádky ze střední
160x120 cm, olej, 2009

Velbloud
160x140 cm, olej, 2008

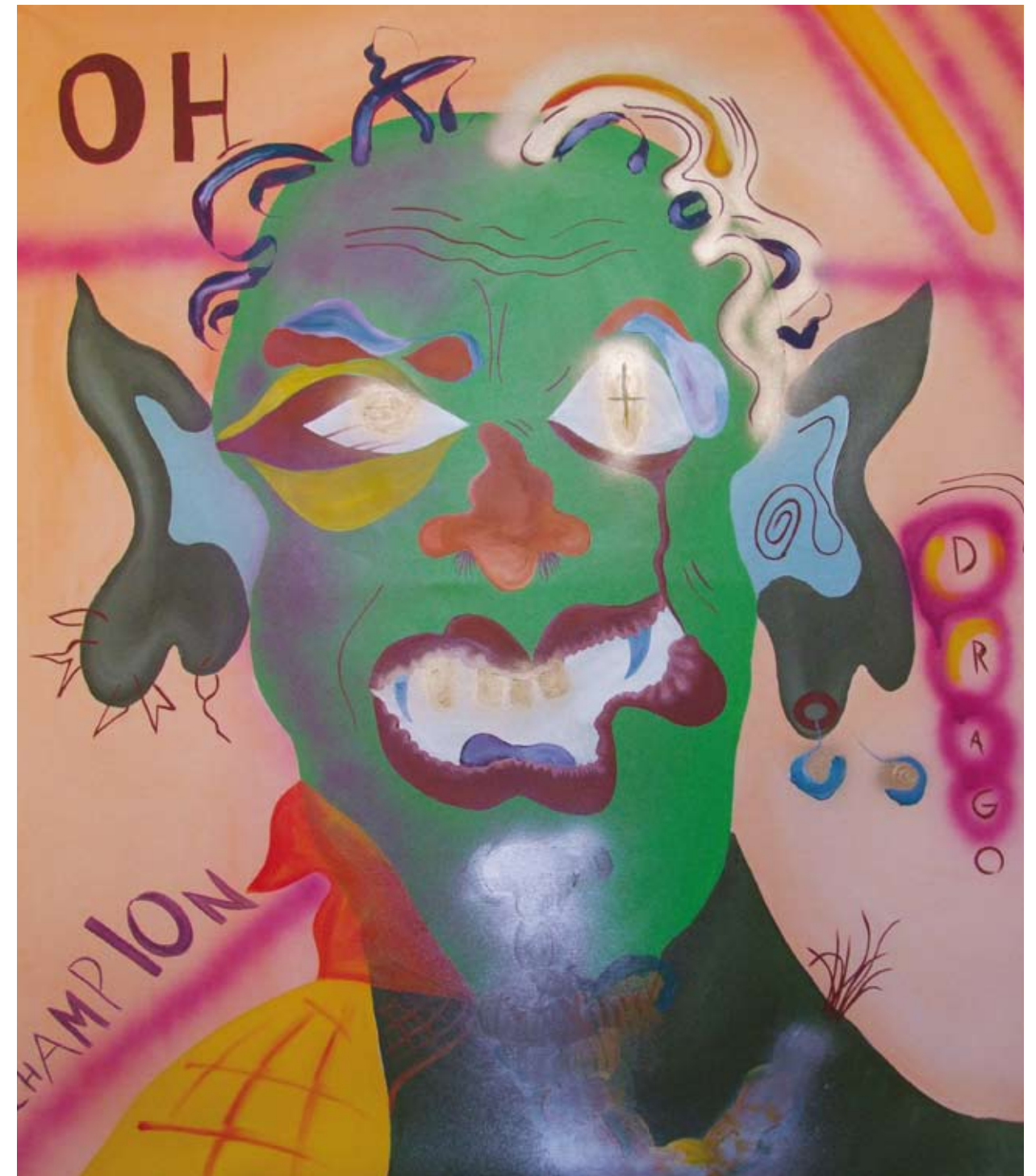
Dračice
160x140 cm, olej, 2008

Gabriollette a stromovous
130x110 cm, olej, 2008

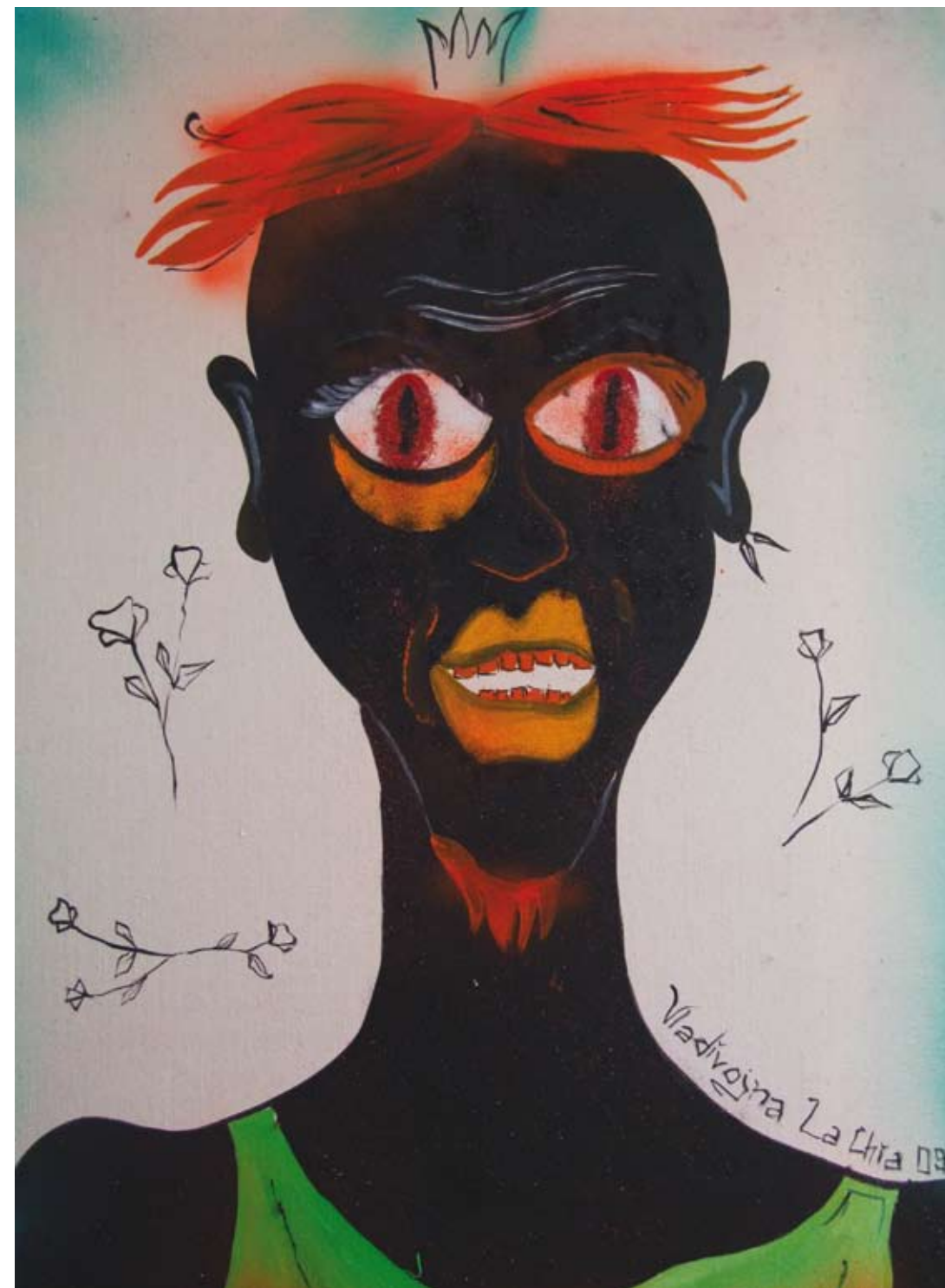
Hoky z El Pasa
130x110 cm, olej, 2008

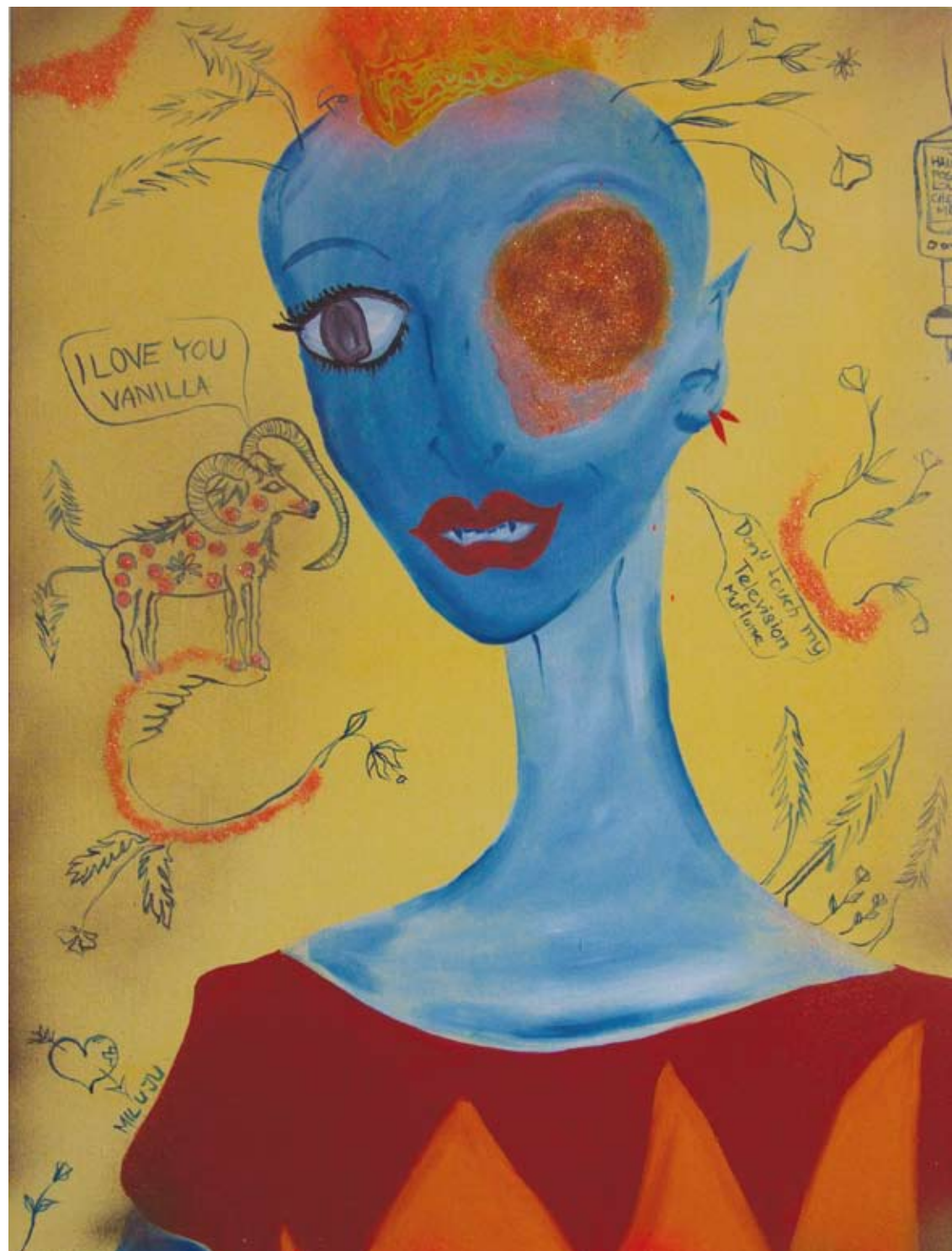
Drago
160x140 cm, olej, 2008

Zlatý chlapec
160x140 cm, olej, 2008

Princezna
80x60 cm, olej, 2009

Vanilka
80x60 cm, olej, 2009

Čert
160x50 cm, olej, 2008

Káča
160x50 cm, olej, 2008

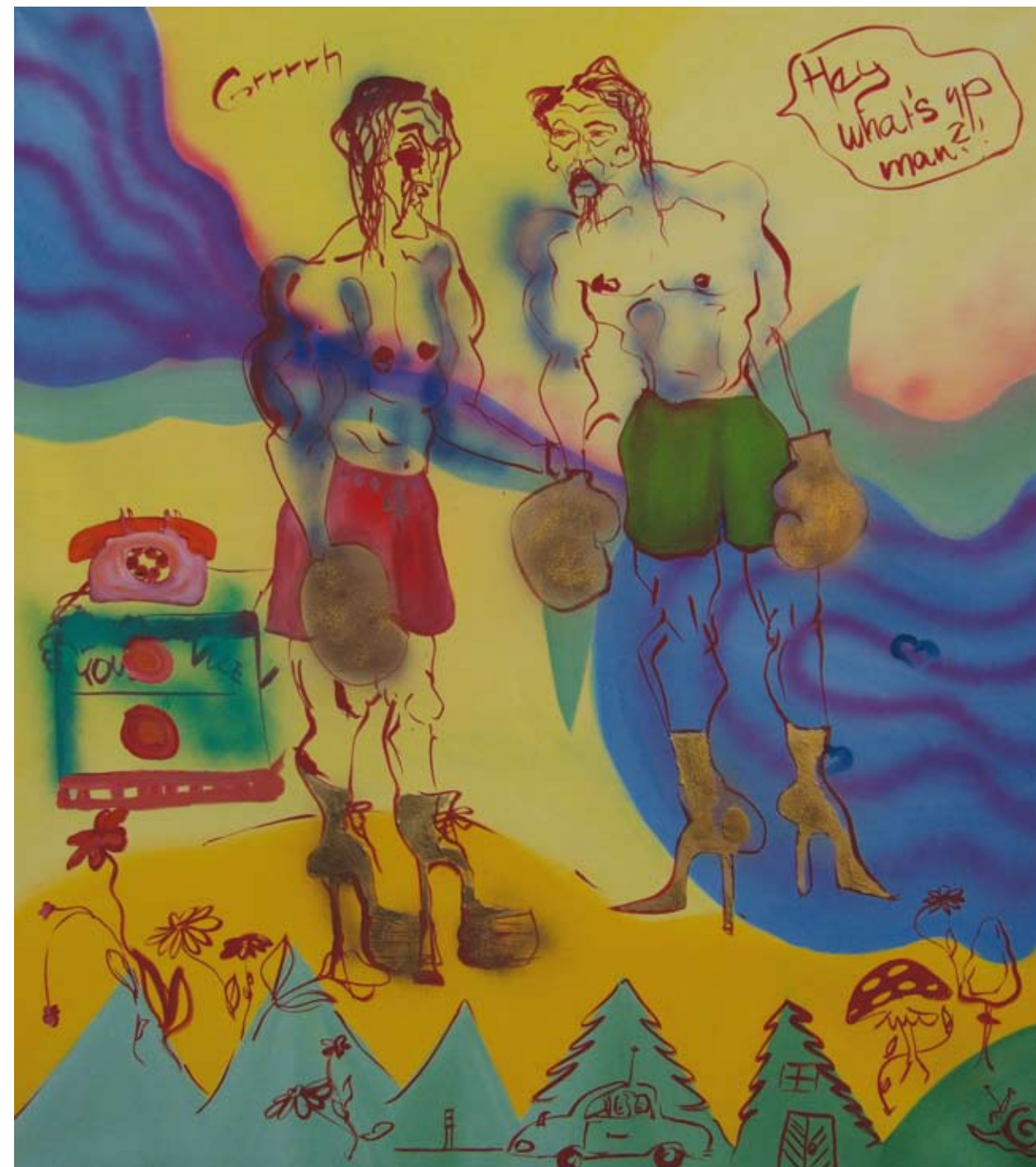
Go!
90x80 cm, olej, 2008

Soo
130x110 cm, olej, 2008

Modří boxeři
130x110 cm, olej, 2008

Boxerský sen
160x140 cm, olej, 2008

PF 2009
140x130 cm, olej, 2009

Krmení Kunhuty Hettenbergera
160x140 cm, olej, 2003

Námluvy Kunhuty Hettenbergera
140x110 cm, olej, 2003

Kunhuti na procházce
80x60 cm, olej, 2005

Stežka odvahy Kunhuty Hettenbergera
130x115 cm, olej, 2003

Prakuhnuta Hettenberger na čekané
130x110 cm, olej, 2003

Portrét dívky I.
160x140 cm, akryl, 2004

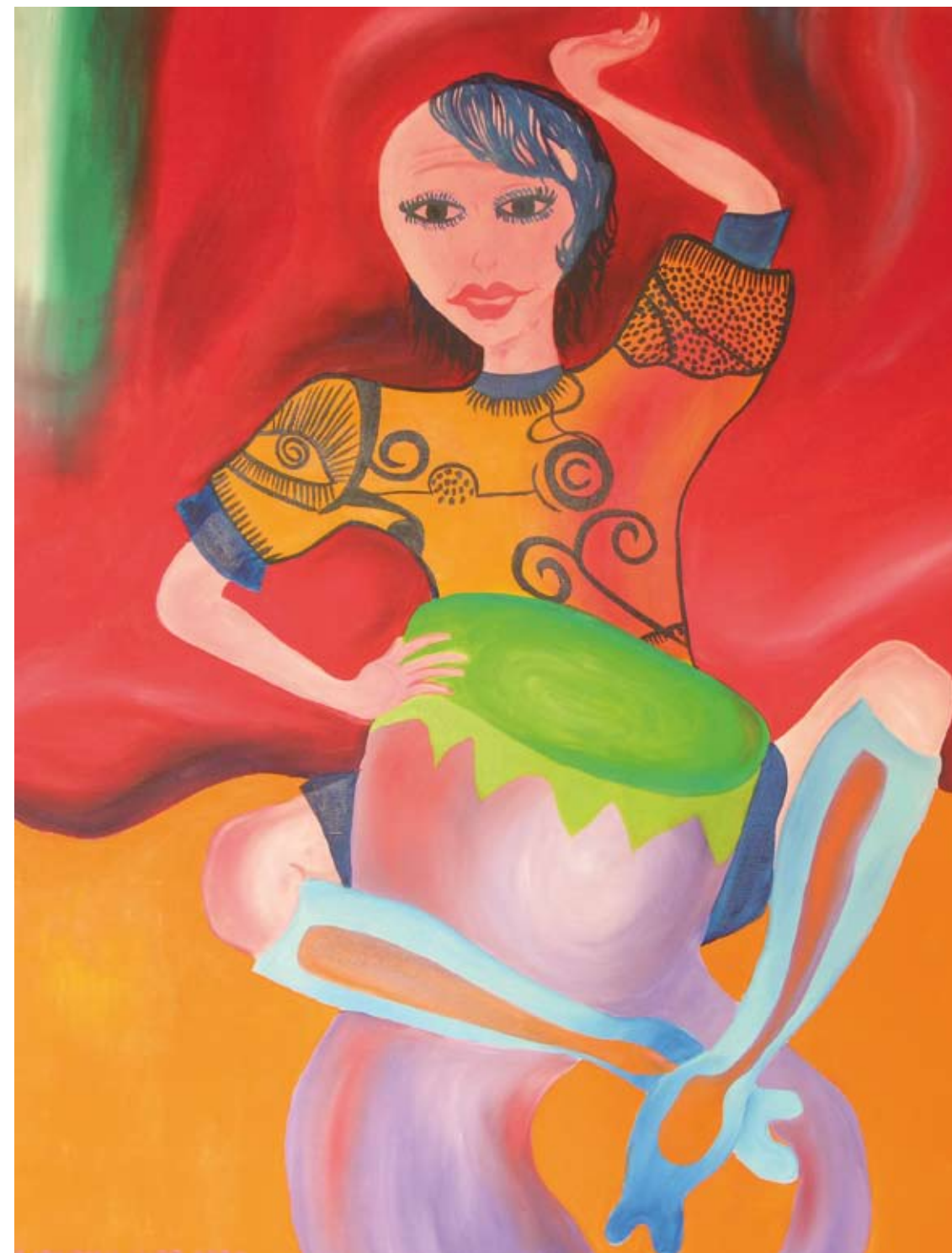
Kamarádka straší dívku
180x40 cm, akryl, 2004

Dívka s vůlí
120x90 cm, olej, 2004

Dívka hraje nebezpečné solo
130x90 cm, akryl, 2005

Dívka a buben
150x115 cm, olej, 2005

Dívka s drakem
160x140 cm, akryl, 2004

Poslední večeře
80x50 cm, akryl, 2005

Portrét dívky II.
150x140 cm, akryl, 2004

Vladivojna La Chia

* 3. 7. 1983 Ostrava

Studia / Studies

2002 – 2007 IPUS, obor Intermediální umění (P. Lysáček) Ostravská Univerzita, Ostrava
1999 – 2002 SUŠ, obor propagační výtvarnictví, Ostrava
1998 – 1999 SŠUŘ, obor propagační grafika, Ostrava

Samostatné výstavy - výběr / Solo exhibitions - selection

2009 Box, Galerie Beseda, Ostrava
2009 Kresby, kavárna Erra, Praha
2007 Zimní krajiny a komiksy, Galerie Senzor, Praha
2006 Obrazy, kresby, komiksy a fotografie, Galerie 7 Nebe, Brno
2005 Dívka, divadlo Husa na provázku, Brno
2005 Hory, hotel Hilton, Praha (u příležitosti předávání hudebních cen Anděl)
2005 Kunhuta Hettenberger, obrazy, kresby, grafiky Galerie Zdravé město, Slezská univerzita Karviná
2005 Kunhuta Hettenberger, Galerie 761, Ostrava

Společné výstavy / Group exhibitions

2008 Obrazy, Galerie The Chemistry, Praha
2007 Bohnise, Psychiatrická léčebna Bohnice, Praha
2001 Nášlap, Antikvariát Černý pavouk, Ostrava

Ceny / Prizes

2005 2. místo v soutěži o návrh na realizaci instalace za účelem výzdoby v Národním muzeu technickém v Ostravě
1999 1. místo v soutěži o návrh realizace grafické výzdoby autobusové zastávky MHD Ostrava - Zábřeh

Realizace a akce / Realisation and Action

2007 Dekadence, vystoupení a performance u příležitosti Evropské výstavy Dekadentního umění v Evropě (společně s Varhanem Ochrestrovičem Bauerem a OFO)

Autorka žije a pracuje v Praze

Jurečkova 18 • 702 00 Moravská Ostrava
www.galeriebeseda.cz • E-mail: galeriebeseda@seznam.cz